MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 53

PARTEA I

LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 6 februarie 1998

SUMAR

Pagina

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 437 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330^1 din Codul de procedură civilă 2

Decizia nr. 438 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330^1 din Codul de procedură civilă 3

Decizia nr. 442 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă 4

Decizia nr. 446 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330^1 din Codul de procedură civilă 4–5

Decizia nr. 447 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330^1 din Codul de procedură civilă 5–6

Decizia nr. 448 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330^1, art. 330^2 și ale art. 330^4 din Codul de procedură civilă..... 6–7

Decizia nr. 449 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă 7–8

Pagina

Decizia nr. 450 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330^1 din Codul de procedură civilă 8–9

Decizia nr. 451 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330^1 din Codul de procedură civilă 9–10

Decizia nr. 452 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330^1 din Codul de procedură civilă 10–11

Decizia nr. 453 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330^1 din Codul de procedură civilă 11–12

Decizia nr. 454 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330^1 din Codul de procedură civilă 12–13

Decizia nr. 455 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330^1 din Codul de procedură civilă 13–14

Decizia nr. 463 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 4 din Codul penal 14–16

CVISION TECHNOLOGIES

Compression by CVISION Technologies' PdfCompressor. For Evaluation Purposes Only

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 437
din 13 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330[1] din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Crețu Demetra Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 28 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 13 noiembrie 1997.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 25 din 5 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330[1] din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, prin care s-a statuat că dispozițiile art. 330[1] din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva Deciziei nr. 25 din 5 februarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Crețu Demetra Maria, pentru următoarele motive: dispozițiile art. 330[1] din Codul de procedură civilă, potrivit cărora procurorul general putea declara oricând recursul în anulare, au fost modificate prin Legea nr. 17/1997, în sensul stabilirii unui termen de 6 luni în care se poate exercita această cale de atac; în speță, termenul de declarare a recursului în anulare a fost cu mult depășit.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este nemotivat și că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330[1] din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmare a modificării textului prin Legea nr. 17/1997.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

C U R T E A,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330[1] din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs prin care se susține neconstituționalitatea art. 330[1] din Codul de procedură civilă datorită posibilității procurorului general de a declara oricând recurs în anulare, modificat prin Legea nr. 17/1997, este întemeiat și urmează a fi admis. Se constată că, prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, prevederile art. 330[1] din Codul de procedură civilă au fost modificate, instituindu-se un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. În aceste condiții, urmează a admite recursul, a modifica decizia atacată și, pe fond, a respinge excepția de neconstituționalitate, întrucât, prin instituirea termenului de 6 luni, aceasta a rămas fără obiect.

Potrivit art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aceasta nu statuează decât asupra problemelor de drept, astfel că susținerea, potrivit căreia, în cauză, recursul în anulare este declarat de procurorul general cu depășirea termenului de 6 luni, prevăzut de Legea nr. 17/1997, nu poate fi reținută. Acesta este un aspect ce privește situația de fapt și intră în competența de soluționare a instanței judecătorești.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Admite recursul declarat de Crețu Demetra Maria și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997 numai în ceea ce privește dispozițiile art. 330[1] din Codul de procedură civilă, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ca fiind lipsită de obiect. Menține celelalte dispoziții ale deciziei recurate.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

*) Decizia Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 23 octombrie 1997.

Compression by CVISION Technologies' PdfCompressor. For Evaluation Purposes Only

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 438

din 13 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330[1] din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de Popescu Angela Gabriela și Iancu Cristina Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

*) Decizia Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 23 octombrie 1997.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 27 martie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Alexandrescu Adrian Dimitrie Sorin.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 330[1] din Codul de procedură civilă, așa cum au fost reglementate anterior modificării aduse prin Legea nr. 17/1997, sunt neconstituționale, deoarece se încalcă principiul egalității, prevăzut de art. 16 din Constituție, principiul neretroactivității, prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție, precum și cerințele asigurării „egalității de arme“ și rezolvării procesului într-un „termen rezonabil“, reglementate în actele internaționale, ratificate de România.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330[1] este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330[1] din Codul de procedură civilă, cu care a fost legal sesizată.

Cu privire la dispozițiile art. 330[1] din Codul de procedură civilă, se constată că la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Alexandrescu Adrian Dimitrie Sorin în Dosarul nr. 411/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 447

din 13 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330[1] din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Ioan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Borda Vasile Ioan, Borda Zelia Maria și Plămadă Cornelia Carmen în Dosarul nr. 2.173/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 29 octombrie, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 13 noiembrie 1997.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 27 martie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Borda Vasile Ioan, Borda Zelia Maria și Plămadă Cornelia Carmen.

Compression by CVISION Technologies' PdfCompressor. For Evaluation Purposes Only

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 330[1] din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, întrucât contravin prevederilor art. 16, art. 21, art. 125 și art. 128 din Constituție.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330[1] din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, precum și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 330[1] din Codul de procedură civilă, cu care a fost legal sesizată.

Cu privire la dispozițiile art. 330[1] din Codul de procedură civilă, se constată că la data ridicării excepției de neconstituționalitate, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Borda Vasile Ioan, Borda Zelia Maria și Plămadă Cornelia Carmen în Dosarul nr. 2.173/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 448

din 13 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330[1], art. 330[2] și ale art. 330[4] din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330[1], art. 330[2] și ale art. 330[4] din Codul de procedură civilă, ridicată de Popa Gheorghița, Popa Constantin și Popa Petre Paul în Dosarul nr. 2.498/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 29 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997, și apoi pentru data de 13 noiembrie 1997, cînd a hotărît:

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 27 martie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330[1], art. 330[2] și ale art. 330[4] din Codul de procedură civilă, ridicată de Popa Gheorghița, Popa Constantin și Popa Petre Paul.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 330, ale art. 330[1], ale art. 330[2] și ale art. 330[4] din Codul de procedură civilă contravin dispozițiilor art. 16 și 128 din Constituție, în sensul că instituirea, în favoarea procurorului general, a dreptului de a declara oricând recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești încalcă principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorității publice, fără privilegii și fără discriminări, și în condițiile potrivit căruia împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate, precum și Ministerul Public pot exercita căile de atac în condițiile legii.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că

Compression by CVISION Technologies PdfCompressor. For Evaluation Purposes Only

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legii atacate, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330, ale art. 330^1, ale art. 330^2 și ale art. 330^4 din Codul de procedură civilă, cu care a fost sesizată.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330, art. 330^2 și a art. 330^4 din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând, pe de o parte, că prevederile art. 330, art. 330^2 alin. 2 și ale art. 330^4 din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, admițând excepția de neconstituționalitate a art. 330^2 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția vizând dispozițiile art. 330^2 alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă în baza prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, art. 330^2 alin. 2, precum și ale art. 330^4 din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine o schimbare a practicii jurisdicționale a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330^1 din Codul de procedură civilă, se constată că la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330^1, art. 330^2 și ale art. 330^4 din Codul de procedură civilă, ridicată de Popa Gheorghița, Popa Constantin și Popa Petre Paul în Dosarul nr. 2.498/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 449

din 13 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Faust Cristina în Dosarul nr. 3.866/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 29 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea data, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 13 noiembrie 1997,

Compression by CVISION Technologies' PdfCompressor. For Evaluation Purposes Only

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 25 martie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Faust Cristina.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă contravin prevederilor art. 131 alin. (1) din Constituție.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, precum și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă, cu care a fost legal sesizată.

Cu privire la cererea de renunțare la excepția de neconstituționalitate, aceasta nu poate fi primită, întrucât, potrivit art. 26 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, o dată sesizată, Curtea procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului.

Pe fond, Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330 prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând că prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale și, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine o schimbare a practicii jurisdicționale a Curții Constituționale, urmează ca excepția să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Faust Cristina în Dosarul nr. 3.866/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 450

din 13 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330[1] din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Isăcescu Adrian Eugeniu în Dosarul nr. 3.029/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 29 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 13 noiembrie 1997.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 19 februarie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționa-

Compression by CVISION Technologies' PdfCompressor. For Evaluation Purposes Only

litate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Isăcescu Adrian Eugeniu.

Din cuprinsul încheierii depuse la dosar rezultă că excepția ridicată privește dispozițiile art. 330[1] din Codul de procedură civilă, Curtea urmând să se pronunțe și asupra acestor dispoziții.

În motivarea excepției se susține că textul atacat este neconstituțional, întrucât încalcă drepturile și libertățile cetățeanului, astfel cum sunt ele reglementate în Titlul II din Constituție, precum și dispozițiile art. 130 alin. (1) din Constituție, datorită posibilității Ministerului Public de a declara oricând recurs în anulare.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330 și ale art. 330[1] din Codul de procedură civilă, fiind legal sesizată.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330 din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând că prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale, excepția urmează a fi respinsă.

Cu privire la dispozițiile art. 330[1] din Codul de procedură civilă, se constată că, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Isăcescu Adrian Eugeniu în Dosarul nr. 3.029/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 451

din 13 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330[1] din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	—	președinte
Costică Bulai	—	judecător
Viorel Mihai Ciobanu	—	judecător
Mihai Constantinescu	—	judecător
Nicolae Popa	—	judecător
Lucian Stângu	—	judecător
Florin Bucur Vasilescu	—	judecător
Romul Petru Vonica	—	judecător
Victor Dan Zlătescu	—	judecător
Paula C. Pantea	—	procuror
Maria Bratu	—	magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Curteanu Maria în Dosarul nr. 3.634/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 29 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 13 noiembrie 1997.

Compression by CVISION Technologies' PdfCompressor. For Evaluation Purposes Only

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 19 februarie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 330, art. 330^1, art. 330^2, art. 330^3 și a art. 330^4 din Codul de procedură civilă, ridicată de Curteanu Maria.

În motivarea excepției se susține că textul atacat contravine dispozițiilor art. 1 alin. (3), ale art. 11, art. 16, art. 20, art. 41 alin. (1) și ale art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, întrucât „se permite exercitarea acestei căi extraordinare de atac chiar după trecerea unui interval îndelungat de timp, ceea ce afectează stabilitatea raporturilor juridice".

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330^1 din Codul de procedură civilă, cu care a fost legal sesizată.

Cu privire la dispozițiile art. 330^1 din Codul de procedură civilă, se constată că, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330^1 din Codul de procedură civilă, ridicată de Curteanu Maria în Dosarul nr. 3.634/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 452

din 13 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330^1 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stangu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330^1 din Codul de procedură civilă, ridicată de Ionescu Dan în Dosarul nr. 3.410/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 29 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public, a intimatului-reclamant Ionescu Dan și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 13 noiembrie 1997.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 20 martie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționa-

Compression by CVISION Technologies' PdfCompressor. For Evaluation Purposes Only

litate a art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Ionescu Dan.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. 330[1] din Codul de procedură civilă, așa cum au fost modificate prin Legea nr. 17/1997, încalcă dispozițiile art. 16 și art. 128 din Constituție, cât și principiile generale de drept, între care cel al autorității de lucru judecat și al stabilității hotărârilor judecătorești.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330[1] din Codul de procedură civilă, fiind legal sesizată.

Cu privire la dispozițiile art. 330[1] din Codul de procedură civilă, se constată că la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Ionescu Dan în Dosarul nr. 3.410/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 453

din 13 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330[1] din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Mureșan Radu și Mureșan Andrei Horia în Dosarul nr. 3.357/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 29 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 13 noiembrie 1997.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 6 martie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Mureșan Radu și Mureșan Andrei Horia.

Din examinarea notelor scrise, depuse de autorii excepției la dosarul cauzei, rezultă că excepția nu este motivată

Compression by CVISION Technologies' PdfCompressor. For Evaluation Purposes Only

excepția în raport cu textele din Constituție, ci în raport cu dispozițiile Legii nr. 112/1995, expunându-se situația juridică a imobilului revendicat.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330 și ale art. 330[1] din Codul de procedură civilă, fiind legal sesizată.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330 din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând că prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale, urmează ca excepția să fie respinsă.

Cu privire la dispozițiile art. 330[1] din Codul de procedură civilă, se constată că la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Mureșan Radu și Mureșan Andrei Horia în Dosarul nr. 3.357/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 454

din 13 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330[1] din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Opaiet Aurel în Dosarul nr. 117/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția penală.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 29 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 13 noiembrie 1997.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 6 martie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Opaiet Aurel

Compression by CVISION Technologies' PdfCompressor. For Evaluation Purposes Only

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. 330 și ale art. 330[1] din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale deoarece contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și art. 128 din Constituție, iar sintagma „în condițiile legii", conținută de art. 128 din Constituție, trebuie interpretată în sensul că „și în exercitarea căilor de atac în condițiile legii".

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată, în afară de situația în care se atacă hotărârile pronunțate anterior datei de 26 iulie 1993.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330 și ale art. 330[1] din Codul de procedură civilă, fiind legal sesizată.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330 din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând că prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale și, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale, urmează ca excepția să fie respinsă.

Cu privire la dispozițiile art. 330[1] din Codul de procedură civilă, se constată că la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Opaiet Aurel în Dosarul nr. 117/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 455

din 13 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330[1] din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Stoica Cornelia Sanda în Dosarul nr. 3.708/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 29 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a deliberă, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 13 noiembrie 1997.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată

Compression by CVISION Technologies PdfCompressor. For Evaluation Purposes Only

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 25 martie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Stoica Cornelia Sanda.

În motivarea excepției se susține că textul atacat este neconstituțional, fără a se preciza căror texte din Constituție contravine.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, precum și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330[1] din Codul de procedură civilă, cu care a fost legal sesizată.

Cu privire la dispozițiile art. 330[1] din Codul de procedură civilă, se constată că, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au fost modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330[1] din Codul de procedură civilă, ridicată de Stoica Cornelia Sanda în Dosarul nr. 3.708/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 463

din 13 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 4 din Codul penal

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 4 din Codul penal, ridicată de Stoian Nicolae în Dosarul nr. 1.049/1997 al Tribunalului Municipiului București — Secția I penală.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 28 octombrie 1997, în prezența părții civile, Radu Paul, și a reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată. Curtea, deliberând pentru [illegible] constituționalitatea [illegible] nevoie de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 13 noiembrie 1997.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Tribunalul Municipiului București — Secția I penală, prin Încheierea din 7 aprilie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.049/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3 din Codul penal, invocată de Stoian Nicolae.

Din actele anexate la încheierea de sesizare rezultă că Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 5 București a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Stoian Nicolae pentru fapta de a fi produs, din culpă, un accident de circulație, în urma căruia au suferit leziuni corporale două persoane, [illegible] constituționalitatea [illegible]

Compression by CVISION Technologies' PdfCompressor. For Evaluation Purposes Only

porală din culpă, prevăzută și pedepsită de art. 184 alin. 2 și 4 din Codul penal.

La Judecătoria Sectorului 5 București, de care era pendinte cauza penală, s-a constituit parte civilă Radu Paul.

Prin Sentința penală nr. 2.812 din 11 noiembrie 1996 a aceleiași judecătorii, inculpatul Stoian Nicolae a fost condamnat la 6 luni închisoare și la plata unor despăgubiri către partea civilă.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel inculpatul, partea civilă și Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 5 București.

În fața Tribunalului Municipiului București, Secția I penală, Stoian Nicolae a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 3 din Codul penal, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 30 din Legea nr. 140/1996 privind modificarea și completarea Codului penal.

Deși autorul excepției de neconstituționalitate se referă la art. 81 alin. 3 din Codul penal, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 30 din Legea nr. 140/1996 pentru modificarea și completarea Codului penal, în realitate are în vedere prevederile art. 81 alin. 4 din Codul penal, republicat în baza Legii nr. 140/1996.

Textul legal atacat are următorul cuprins: „În cazul condamnării pentru o infracțiune prin care s-a produs o pagubă, instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei numai dacă, până la pronunțarea hotărârii, paguba a fost integral reparată sau plata despăgubirii este garantată de o societate de asigurare".

Aceste prevederi legale sunt considerate de autorul excepției ca neconstituționale, deoarece condiționează accesul la măsura suspendării condiționate a executării pedepsei de plata integrală a despăgubirilor care urmează să fie stabilite tocmai prin hotărârea de suspendare, despăgubiri pe care inculpatul le contestă atât în ceea ce privește temeiul lor, cât și în ceea ce privește întinderea cuantumului pretins. Condiționarea acordării suspendării executării pedepsei de plata integrală a despăgubirilor până la pronunțarea hotărârii înseamnă obligarea inculpatului la recunoașterea culpei penale care constituie temeiul răspunderii civile, iar nerecunoașterea culpei, prin plata despăgubirilor civile, îl înlătură automat de la beneficiul acestei măsuri. Consecința constă, totodată, în obstrucționarea oricăror apărări pe latura civilă a cauzei, inculpatul fiind obligat la acceptarea necondiționată a pretențiilor părții vătămate, care pot fi neîntemeiate fie sub aspectul fundamentului juridic, fie sub acela al cuantumului lor.

Autorul excepției de neconstituționalitate conchide că textul art. 81 alin. 4 din Codul penal vine în contradicție cu Declarația Universală a Drepturilor Omului din anul 1948 și cu prevederile art. 24 din Constituția României privitoare la garantarea dreptului la apărare.

Instanța de judecată în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, inițial, a omis să-și exprime opinia, însă și-a exprimat-o la insistențele Curții Constituționale, în sensul că excepția este nefondată, deoarece, atât timp cât se aplică inculpatului o pedeapsă, chiar cu suspendarea condiționată a executării, înseamnă că instanța a ajuns la concluzia, pe baza probelor administrate în cauză, că inculpatul se face vinovat de săvârșirea infracțiunii ce i se reține în sarcină.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, în forma sa inițială, încheierea prin care a fost sesizată Curtea Constituțională a fost comunicată fiecărei Camere a Parlamentului și Guvernului pentru a exprima punctele de vedere.

În punctul de vedere al Guvernului se arată că, deși excepția de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 81 alin. 4 din Codul penal, referitoare la „suspendarea condiționată a executării pedepsei", la acestea trebuie adăugate și dispozițiile art. 86[1] alin. 4 din Codul penal, care reglementează, în condiții identice, problemele referitoare la „suspendarea executării pedepsei sub supraveghere".

Se susține în continuare că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, deoarece prevederile art. 81 alin. 4 din Codul penal nu contravin nici unui text din Constituție. Se arată că nici apărătorul inculpatului nu a invocat un text care s-ar opune, cu certitudine, dispozițiilor legii penale, iar art. 24 din Constituție, menționat de apărător, nu răspunde problemei puse în discuție. Acest text se referă la garantarea dreptului la apărare, chestiune care nu are legătură cu dispozițiile art. 81 alin. 4 din Codul penal.

Deși dispozițiile art. 81 alin. 4 din Codul penal nu sunt neconstituționale, ele nu lămuresc însă ce pagubă trebuie să repare inculpatul până la pronunțarea hotărârii, deși acest lucru este absolut necesar, atâta vreme cât cuantumul pagubei se va stabili ulterior, prin sentința sau decizia ce urmează a se pronunța. Această lacună a legii prezintă pentru inculpat cel puțin două inconveniente: pe de o parte, el nu știe ce obligații civile îi incumbă pentru a putea beneficia de măsura suspendării condiționate a executării pedepsei sau de măsura suspendării executării pedepsei sub supraveghere, iar pe de altă parte, persoana păgubită, profitând de imperfecțiunea celor două texte, va fi înclinată să solicite — pentru a declara că i s-a reparat prejudiciul — o sumă mult mai mare decât valoarea reală a pagubei.

Pentru remedierea acestei deficiențe, în punctul de vedere al Guvernului se arată că se impune ca dispozițiile art. 81 alin. 4 și ale art. 86[1] alin. 4 din Codul penal să fie abrogate. Prin aceasta s-ar înlătura contradicția dintre dispozițiile alineatelor 4 ale art. 81 și art. 86[1] și dispozițiile art. 84 din Codul penal, iar interesele părții civile nu ar fi cu nimic afectate, deoarece, potrivit acestui din urmă text, „Dacă până la expirarea termenului de încercare condamnatul nu a îndeplinit obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, instanța poate dispune revocarea suspendării executării pedepsei, afară de cazul când cel condamnat dovedește că nu a avut putința de a îndeplini acele obligații".

În concluzie, punctul de vedere al Guvernului este acela că excepția de neconstituționalitate invocată este nefondată, însă dispozițiile art. 81 alin. 4 și ale art. 86[1] alin. 4 din Codul penal trebuie analizate și sub aspectul oportunității lor, dacă este cazul să mai rămână în ființă.

În punctul de vedere al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului României, se arată că prevederile art. 81 alin. 4 din Codul penal sunt constituționale și, ca atare, excepția ridicată în fața instanței este nefondată. Se mai precizează că aplicarea corectă a legilor ține de situația de fapt și numai instanța judecătorească poate hotărî în funcție de probatoriile administrate.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, actele și lucrările dosarului, raportul judecătorului-raportor, punctul de vedere al Guvernului și al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului, precum și susținerile părților și dispozițiile legii, în ședință publică, potrivit celor prevăzute de lege, reținând

Compression by CVISION Technologies' Pdfcompressor. For Evaluation Purposes Only

Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 4 din Codul penal, cu care a fost legal sesizată.

Curtea constată că dispozițiile art. 81 alin. 4 din Codul penal, condiționând luarea unei măsuri de politică penală cu grave consecințe, cum este suspendarea condiționată a executării pedepsei de soluționarea unei probleme de drept extrapenal, creează un regim de discriminare între cetățeni și vine în contradicție cu prevederile art. 4 alin. (2) și ale art. 16 din Constituție. Accesul inculpatului la unele măsuri de politică penală neprivative de libertate, la care el este îndreptățit din punctul de vedere al politicii penale și al dreptului penal, nu-i poate fi interzis pe criterii străine justiției penale, cum ar fi acoperirea integrală a prejudiciului. Inculpatul care nu are posibilitatea obiectivă de acoperire a prejudiciului înaintea pronunțării hotărârii de condamnare nu poate avea acces la condamnarea cu suspendarea executării pedepsei. Această reglementare legală determină o discriminare pe criteriul averii.

Repararea prejudiciului cauzat persoanei vătămate prin infracțiune și care constituie obiectul acțiunii civile, alăturate acțiunii penale în cadrul procesului penal, se înfăptuiește pe baza regulilor de drept civil și nu poate influența răspunderea penală a autorului prejudiciului. Nerepararea prejudiciului nu condiționează răspunderea penală decât dacă se dovedește reaua-credință a făptuitorului. Astfel, neîndeplinirea obligațiilor civile stabilite prin hotărârea judecătorească de condamnare nu poate duce la revocarea suspendării executării pedepsei, dacă cel condamnat dovedește că nu a avut putința de a îndeplini acele obligații (art. 84 din Codul penal). De asemenea, neachitarea, în aceleași condiții, a cheltuielilor de judecată și a despăgubirilor civile nu constituie un impediment în obținerea reabilitării judecătorești [art. 137 lit. d) din Codul penal].

Pe lângă discriminarea pe criteriul averii, pe care o creează dispoziția legală atacată, constrângerea inculpatului de a repara un prejudiciu pe care nu l-a creat ori nu l-a produs în măsura pretinsă de persoana vătămată, ca preț al accesului la o măsură de politică penală, la care este îndreptățit, este contrară și principiului consacrat în Constituție și în convenții internaționale, și anume dreptul la un proces echitabil care să-i asigure posibilitatea de a dovedi în mod exact întinderea drepturilor și obligațiilor în cazul conflictului adus în justiție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Stoian Nicolae în Dosarul penal nr. 1.049/1997 al Tribunalului Municipiului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 81 alin. 4 din Codul penal sunt neconstituționale.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.

Compression by CVISION Technologies' PdfCompressor. For Evaluation Purposes Only